

Іван Григорович БОГАТИРЬОВ,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України
(Пенітенціарна академія України, м. Чернігів)

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ ДОВКІЛЛЯ В УКРАЇНІ

У статті розкрито деякі проблемні питання запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля в Україні. Зазначено, що особа яка вчиняє кримінальне правопорушення у сфері довкілля посягає на надрокористування за рахунок бюджетних коштів, а тому умовно ми їх ділимо на наступні складові: екологічна шкода (така, що спричиняється довкіллю в Україні); шкода суспільству і кожній окремо взятій людині (шкода життю та здоров'ю людей); економічна шкода (шкода, що спричиняється у процесі господарського використання природних ресурсів).

З метою гармонізації національного законодавства із законодавством ЄС пропонується внесення низки змін до статей, які передбачають кримінальну відповідальність за посягання на довкілля в Україні. Крім того, вирішено питання щодо узгодження кримінально-правових норм, які спрямовані на забезпечення екологічної безпеки, з відповідними адміністративно-правовими нормами у сфері довкілля.

Обґрунтовано, що застосовувані регулятивні (підзаконні) акти, які передбачають порядок обчислення шкоди в складах злочинів проти довкілля, повинні мати комплексні методики запобігання кримінальним правопорушенням правоохоронними органами, зокрема, органами прокуратури Національної поліції України.

Констатовано, що запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля охоплює всі кримінологічні заходи (загальносоціальні, спеціально-кримінологічні, регіональні та індивідуально-профілактичні), спрямовані правоохоронними органами на діяльність щодо виявлення, розслідування та притягнення осіб, котрі вчиняють екологічні кримінальні правопорушення (злочин або кримінальний проступок).

Ключові слова: екологічна безпека, екологічна злочинність,

запобігання, кримінальне правопорушення, довкілля, бюджетні кошти, прокуратура, поліція.

Постановка проблеми. Оскільки згідно ст. 13 Конституції України земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу¹, а тому одним зі стратегічних пріоритетів нашої держави має бути забезпечення законного користування природними ресурсами, національними багатствами.

Найбільш чутливими індикаторами цивілізаційної зрілості суспільства є кримінальні порушення у сфері екологічної безпеки, довкілля, використання бюджетних коштів не за призначенням. Звичайно, інтенсивне відтворення екологічної злочинності загалом та злочинності у сфері надрокористування за рахунок бюджетних коштів та довкілля, зокрема, постає викликом для нашої країни особливо в умовах правового режиму воєнного стану.

До речі, саме військові протиправні дії держави-агресора, російської федерації нанесли велику шкоду екологічній безпеці, довкіллю, особливо на окупованих ворогом територіях. Тому проблеми протидії та запобігання кримінальним правопорушенням у сфері надрокористування, довкілля та іншим видам експлуатації природи, зокрема і шляхом використання бюджетних коштів є актуальними і потребують щоденного наукового пошуку.

Саме використання бюджетних коштів, які виділені державою на екологічну безпеку, довкілля використовуються особами наділеними державними повноваженнями не за призначенням, сприяє нерозумній, корпоративній комерціалізації, значній симуляції екологічної та кримінологічної політики, загостренню соціальної несправедливості серед членів суспільства. Саме тому кримінальна статистика щоденно поповнюється фактами кримінальних правопорушень невеликого ступеня суспільної небезпечності, в той час як найбільш небезпечна злочинна діяльність фінансово-промислових та організованих злочинних груп у сфері довкілля, справедливо констатує М. Г. Максименцев, зостається поза зоною досяжності в значній мірі політизованої системи кримінальної юстиції.²

Отже, екологічна злочинність в умовах правового режиму воєнного стану являє собою надприбутковий вид бізнесу політико-економічних кримінальних практик і протистояти йому можуть тільки правоохоронні органи.

Мета статті полягає в проведенні аналізу деяких проблемних питань запобігання кримінальних правопорушень в сфері довкілля в

¹ Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

² Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 5.

Україні.

Теоретичним підґрунтям дослідженням різних аспектів протидії та запобігання екологічній злочинності, в тому числі кримінальному надзакористуванню та доквіллю, приділялася увага такими вченими, як А. М. Бабенко, О. М. Бандурка, П. О. Біленчук, О. М. Джужа, В. П. Ємельянов, Т. В. Корнякова, В. К. Матвійчук, О. В. Мельник, І. І. Митрофанов, М. Г. Максименцев, В. О. Навроцький, Г. С. Поліщук, П. Л. Фріс, В. Б. Харченко, О. М. Храпцов, П. В. Хряпінський, В. В. Черней, В. В. Шаблистий, О. С. Шеремет та ін.

Визнаючи суттєвий внесок українських учених у вирішення заявленої проблематики, слід все ж зауважити, що й досі у монографічному форматі не була поставлена окрема проблема теорії і практики запобігання кримінальним правопорушенням у сфері доквілля в Україні, відсутнє наукове уявлення про її сучасний стан і структуру, механізм індивідуальної злочинної поведінки, детермінанти, не розроблено відповідну систему кримінально-превентивних специфікованих кримінологічних заходів¹.

Виклад основного матеріалу. Проблема запобігання кримінальним правопорушенням у сфері доквілля актуалізувалася у світі взагалі та на території сучасної України, зокрема, починаючи з другої половини ХХ ст. Саме цей історичний етап, як зазначає український учений М. Г. Максименцев явив світові перші глобальні екологічні катастрофи, вперше постала проблема глобального потепління внаслідок варварського антропогенного впливу на природу, з'явилася гостра потреба у його обмеженні, в тому числі кримінально-правовими та кримінологічними засобами².

Ведучи мову про загальні причини вчинення кримінальних правопорушень у сфері доквілля, ми в процесі дослідження встановили певну систему поглядів у суспільстві, які мають значні дефекти і деформації. Звідси люди по-різному оцінюють кримінальну ситуацію з даної проблеми, іноді не розуміють, як впливати на навколишнє середовище, іноді самі є суб'єктами кримінальних правопорушень, також проявляється шкідлива думка про невичерпаність природних ресурсів, має місце байдуже ставлення до доквілля і природоохоронного законодавства.

Ми вважаємо, що позитивним кроком у запобіганні кримінальним правопорушенням у сфері доквілля є ст. 236 КК України, яка визначає, що кримінально караним є порушення порядку здійснення оцінки впливу на доквілля, правил екологічної безпеки під час проектування, розміщення, будівництва, реконструкції, введення в експлуатацію, експлуатації та ліквідації підприємств, споруд, пересувних засобів та інших об'єктів, якщо це спричинило загибель людей, екологічне забруднення значних територій або інші тяжкі наслідки³. Звичайно, суспільна небезпечність цього

¹ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надзакористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 6.

² Максименцев М. Г. Кримінологічні засади протидії злочинності у сфері надзакористування : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.08 / Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2019. С. 32.

³ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL:

кримінального правопорушення визначається у вчиненні діянь (дій чи бездіяльності), які призводять до руйнування екологічного балансу у довкіллі, порушенні встановленого порядку використання природних ресурсів та тягнуть за собою тяжкі матеріальні наслідки: загибель людей, екологічне забруднення значних територій, загибель чи масове захворювання людей¹ тощо.

В процесі підготовки наукової статті ми звернули увагу на монографію українського ученого С. Б. Гавриша «Кримінально-правова охорона довкілля в Україні: проблеми теорії, застосування і розвитку кримінального законодавства»². В ній дослідник провів комплексне дослідження актуальних проблем охорони довкілля, охарактеризував питання кримінальної відповідальності за екологічні злочини та надав опис і пояснення основним підставам їх криміналізації. Водночас ґрунтовно здійснив аналіз юридичних ознак складів злочинів сформував рекомендації щодо їх законодавчого удосконалення, а також щодо особливостей кваліфікації в умовах дії КК України 2001 року³.

Не менш цікавою науковою працею, яку ми використали під час підготовки статті є монографія В. К. Матвійчука «Кримінально-правова охорона навколишнього природного середовища (кримінально-правове та кримінологічне дослідження)», яка вийшла у науковий простір у 2005 році⁴. У ній український вчений докладно визначив систему злочинів проти довкілля, запропонував авторське бачення основних їх причин, висунув низку пропозицій щодо удосконалення кримінального законодавства⁵.

Звернули увагу ми також і на роботу українського ученого Г. С. Поліщука «Кримінологічна характеристика та запобігання злочинам проти довкілля (за матеріалами Причорноморського регіону України)» (2006 р.)⁶. В ній на високому теоретичному рівні визначено та систематизовано детермінанти злочинів проти довкілля в Причорноморському регіоні України та проведено поглиблений аналіз їх впливу на поширення окремих видів злочинів. Крім того, з'ясовано особливості правозастосовчої природоохоронної практики в Причорноморському регіоні України та чинники, що впливають на її ефективність, розроблено низку пропозицій та рекомендацій щодо комплексної протидії екологічній злочинності у вказаному регіоні на

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.

¹ Там само.

² Гавриш С. Б. Кримінально-правова охорона довкілля в Україні: проблеми теорії, застосування і розвитку кримінального законодавства : монографія. К. : Ін-т законодавства Верховної Ради України, 2002. С. 80.

³ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 9.

⁴ Матвійчук В. К. Кримінально-правова охорона навколишнього природного середовища (кримінально-правове та кримінологічне дослідження) : монографія. К. : Азимут-Україна, 2005. С. 279.

⁵ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 9.

⁶ Поліщук Г. С. Кримінологічна характеристика та запобігання злочинам проти довкілля (за матеріалами Причорноморського регіону України) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; Національна академія внутрішніх справ. К., 2006. С. 8.

підставі відповідної кримінологічної програми¹.

Безумовно, викладені у вищенаведених працях пропозиції щодо запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля мають фундаментальне, стратегічне значення, яке ще належить в повній мірі осмислити, перенести та розвинути в кримінологічній площині дослідження проблем протидії екологічній злочинності².

Розглядаючи запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля нами висунута гіпотеза щодо практичної необхідності проведення комплексного, наукового дослідження з метою надання практичних рекомендацій правоохоронним органам щодо кримінально превентивної діяльності у даній сфері.

Варто також наголосити, що розвиток наукової дискусії щодо запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля ми знаходимо у монографії Ю. А. Турлової «Екологічна злочинність в Україні: кримінально-правові та кримінологічні засади протидії» (2018 р.). В ній дослідниця звертає увагу на необхідність розробки доктринальної моделі протидії екологічній злочинності правоохоронними органами, праворозуміння й кримінально-превентивної практики запобігання кримінальним правопорушенням у даній сфері.

Окремо, справедливо наголошує М. Г. Максименцев, варто відмітити й надану автором типологічну характеристику особи екологічного злочинця, в результаті якої шляхом зіставлення кримінологічно значущих ознак, зокрема таких, як мотивація, наявність попередніх судимостей, спосіб та засіб вчинення злочину, значення конкретної життєвої ситуації, запропоновано два варіанти типології осіб, які вчиняють екологічні злочини, за критеріями адаптивної спрямованості, а також інтенсивності та стійкості злочинної поведінки³.

І. В. Арістова та А. М. Клочко у науковій статті «Кримінально-правова охорона довкілля в контексті сталого розвитку та викликів воєнного часу» небезпідставно наголошують, що саме «зміни, які були внесені у Закон України № 3342-IX «Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань» вплинули на санкції окремих статей Розділу VIII КК України «Кримінальні правопорушення проти довкілля»⁴.

До речі, Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України оцінило екологічні збитки України від війни на суму більше 60 млрд.

¹ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 9.

² Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 10.

³ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 13–14.

⁴ Арістова І. В., Клочко А. М. Кримінально-правова охорона довкілля в контексті сталого розвитку та викликів воєнного часу. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 560–561. URL: http://www.lsej.org.ua/8_2024/135.pdf.

доларів США¹. Варто також зазначити, що «у абзаці 2 ч. 1 ст. 248 “Незаконне полювання” встановлено покарання у вигляді пробаційного нагляду на строк до трьох років; абз. 2 ч. 1 ст. 249 “Незаконне заняття рибним, звіриним або іншим водним промислом” містить покарання – пробаційний нагляд на строк до трьох років; у абз. 2 ст. 250 “Проведення вибухових робіт з порушенням правил охорони рибних запасів” встановлено можливість призначення пробаційного нагляду на строк від двох до п’яти років; у абз. 2 ч. 1 ст. 252 “Умисне знищення або пошкодження територій, взятих під охорону держави, та об’єктів природно-заповідного фонду” передбачено покарання – пробаційний нагляд на строк до трьох років; абз. 2 ч. 1 ст. 253 “Проектування чи експлуатація споруд без систем захисту довкілля” доповнено покаранням – пробаційним наглядом на строк до трьох років; абз. 2 ч. 1 ст. 254 “Безгосподарське використання земель” містить покарання – пробаційний нагляд на строк до двох років»².

Загалом правий М. Г. Максименцев, який стверджує, що можна з упевненістю констатувати наявність в сучасній науці *terra incognita* в частині повноцінного пізнання феномену специфічного різновиду екологічної злочинності, яким є злочинність у сфері надрокористування (і екологічної злочинності загалом – прим. авт.), що виявляється на перетині економічних та політичних кримінальних практик, а також гострого наукового супроводу запиту на розробку кримінологічних засад запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля³.

Висновок. Підсумовуючи вищевикладене зазначимо, що особа яка вчиняє кримінальне правопорушення у сфері довкілля посягає на сферу довкілля за рахунок бюджетних коштів, а тому умовно ми їх ділимо на наступні складові: екологічна шкода (така, що спричиняється довкіллю в Україні); шкода суспільству і кожній окремо взятій людині (шкода життю та здоров’ю людей); економічна шкода (шкода, що спричиняється у процесі господарського використання природних ресурсів).

Наявні кримінологічні роботи є ґрунтовними, вирізняються фундаментальністю наукових розробок, які, втім стосуються загальних проблем запобігання кримінальним правопорушенням у сфері довкілля. З метою гармонізації національного законодавства із законодавством ЄС є потреба у внесенні низки змін до статей, які передбачають кримінальну відповідальність за порушення довкілля в Україні. Крім того, потребує вирішення питання щодо узгодження кримінально-правових норм, що спрямовані на екологічну безпеку, з відповідними адміністративно-

¹ Іванова К. Міністерство захисту довкілля оцінило екологічні збитки України від війни / Онлайн-медіа «Інформаційне агентство «Главком». 12 вересня 2024 р. URL: <https://glavcom.ua/economics/finances/ministerstvo-zakhistu-dovkillja-otsinilo-ekolohichni-zbitki-ukrajini-vid-vijni-1020086.html>.

² Арістова І. В., Ключко А. М. Кримінально-правова охорона довкілля в контексті сталого розвитку та викликів воєнного часу. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 560–561. URL: http://www.lsej.org.ua/8_2024/135.pdf.

³ Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. С. 18–19.

правовими нормами у сфері довілля.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арістова І. В., Ключко А. М. Кримінально-правова охорона довілля в контексті сталого розвитку та викликів воєнного часу. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 8. С. 560–561. URL: http://www.lsej.org.ua/8_2024/135.pdf.
2. Гавриш С. Б. Кримінально-правова охорона довілля в Україні: проблеми теорії, застосування і розвитку кримінального законодавства : монографія. К. : Ін-т законодавства Верховної Ради України, 2002. 634 с.
3. Іванова К. Міністерство захисту довілля оцінило екологічні збитки України від війни / Онлайн-медіа «Інформаційне агентство «Главком». 12 вересня 2024 р. URL: <https://glavcom.ua/economics/finances/ministerstvo-zakhistu-dovkillja-otsinilo-ekolohichni-zbitki-ukrajinivid-vijni-1020086.html>.
4. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
5. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
6. Максименцев М. Г. Кримінологічні засади протидії злочинності у сфері надрокористування : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.08 / Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2019. 498 с.
7. Максименцев М. Г. Протидія злочинності у сфері надрокористування : монографія. Харків : Панов, 2019. 488 с.
8. Матвійчук В. К. Кримінально-правова охорона навколишнього природного середовища (кримінально-правове та кримінологічне дослідження) : монографія. К. : Азимут-Україна, 2005. 464 с.
9. Поліщук Г. С. Кримінологічна характеристика та запобігання злочинам проти довілля (за матеріалами Причорноморського регіону України) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 ; Національна академія внутрішніх справ. К., 2006. 294 с.
10. Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань : Закон України від 23.08.2023 р. № 3342-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3342-20#n137>.
11. Турлова Ю. А. Протидія екологічній злочинності в Україні кримінально-правовими та кримінологічними засобами : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.08 ; Інститут держави і права ім. В. М. Корецького Національної академії наук України. К., 2018. 463 с.

Стаття надійшла до редакції 17.04.2025

Ivan H. BOHATYROV,

Doctor of Law, Professor,

Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

(Penitentiary Academy of Ukraine, Chernihiv, Ukraine)

SOME PROBLEMATIC ISSUES OF PREVENTING CRIMINAL OFFENSES IN THE ENVIRONMENTAL SPHERE IN UKRAINE

The most sensitive indicators of a society's civilizational maturity are criminal offenses in the areas of environmental safety, environmental protection, and the misuse of budgetary funds. The growing trend of environmental crime in general, and crimes related to subsoil use at the expense of the state budget and the environment in particular, poses a significant challenge for Ukraine, especially under the conditions of martial law.

By the way, it is the military illegal actions of the aggressor state — the Russian Federation — that have caused enormous damage to environmental safety and the environment, especially in the territories occupied by the enemy. Therefore, the issues of combating and preventing criminal offenses in the fields of subsoil use, environmental protection, and other types of natural resource exploitation — including through the misuse of budgetary funds — are highly relevant and require ongoing scientific attention.

The misuse of public funds allocated by the state for environmental safety and protection by individuals vested with public authority contributes to reckless, corporatized commercialization, significant imitation of environmental and criminological policy, and a deepening of social injustice among members of society.

Unfortunately, criminal statistics are replenished daily with cases of minor offenses, while the most dangerous criminal activities of financial-industrial and organized criminal groups in the environmental sphere remain largely beyond the reach of a highly politicized criminal justice system.

Thus, environmental crime under the legal regime of martial law represents a highly profitable type of business within politico-economic criminal practices, and only law enforcement agencies are capable of counteracting it. Accordingly, in the course of our study on the prevention of criminal offenses in the environmental sphere, we employed a methodology aimed at understanding and addressing the problem through the use of criminal liability by law enforcement agencies for the misuse of state-allocated environmental protection funds.

In addressing the prevention of criminal offenses in the environmental sphere, we hypothesized the practical need for a comprehensive, scientifically grounded study aimed at providing practical recommendations to law enforcement bodies regarding criminal-preventive activities in this field.

The article notes that existing criminological research is substantial and distinguished by the depth of its scientific developments. However, it mostly pertains to general issues of preventing criminal offenses in the environmental domain. In order to harmonize national legislation with EU law, there is a need to introduce a series of amendments to the articles that establish criminal liability

for environmental violations in Ukraine. Furthermore, it is necessary to address the issue of aligning criminal-legal norms aimed at ensuring environmental security with the corresponding administrative-legal regulations in the field of environmental protection.

Key words: *environmental safety, environmental crime, prevention, criminal offense, environment, budget funds, prosecution, police.*